

СПРАВА «АНИФЕР ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE OF ANIFER v. UKRAINE)

(Заява № 48479/13)

Стислий виклад рішення від 26 липня 2018 року

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за пунктом 1 статті 6 та статтю 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція) на надмірну тривалість кримінальних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту.

Розглянувши скарги заявника за пунктом 1 статті 6 Конвенції, Європейський суд послався на рішення у справі «Меріт проти України», у якій він вже встановлював порушення щодо питань, аналогічних тим, що розглядались у цій справі.

З огляду на всі наявні у нього матеріали та посилаючись на свою попередню практику у справах щодо України, Європейський суд дійшов висновку, що тривалість провадження у цій справі була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку» та що у заявника не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами, і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* заяву прийнятною;

2. *Постановляє*, що ця заява свідчить про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції щодо надмірної тривалості кримінальних проваджень;

3. *Постановляє*, що

(a) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику суму, зазначену в таблиці у додатку;

(b) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на вищезазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти».